

kommunernes udgifter til sygehusbehandling af denne art kan refunderes af staten, der herefter har grundlag for at anmelde udgifterne til refusion i vedkommende EF-land. I det omfang, der mellem Danmark og medlemmer af EF bliver truffet aftale om afkald på refusion af sygehjælpsudgifter, er der derimod ikke behov for særlig refusion fra staten af disse udgifter. De regler, der af indenrigsministeren kan fastsættes efter § 17, stk. 2, agtes udformet i overensstemmelse hermed.

Til § 1, nr. 11.

Der stilles her forslag om, at der i 1973/74 ydes amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner et ekstraordinært tilskud på 56,7 mill. kr. Det ekstraordinære tilskud skal sikre, at kommunerne allerede fra 1. april 1973 modtager tilskud til nedsættelse af de udgifter, der følger af forslagene om takstbortfald, sygehuskommunernes overtagelse af befordringsudgifter, rekonvalescenthjem m. v. Hvis tilskud til nedsættelse af disse udgifter skulle ydes efter de gældende regler om det almindelige sygehustilskud, ville tilskud først kunne ydes pr. 15. marts 1975, hvilket likviditetsmæssigt ville indebære en for stor belastning af de kommunale budgetter.

Det har været en forudsætning for de økonomiske beregninger af sygesikringsordningens virkninger, jfr. foran under de almindelige bemærkninger, at forøgelsen i statens tilskud til kommunerne skete allerede med virkning fra 1. april 1973.

Et tilsvarende problem foreligger med hensyn til skattegrundlagstilskudet efter lov om generelle tilskud til kommunerne. Dette tilskud vil ligeledes blive ekstraordinært forhøjet i 1973/74 og 1974/75 for at forhindre en utilsigtet merbelastning af den amtskommunale beskatning i overgangsårene, indtil den automatiske forhøjelse efter loven indtræder.

Af tekniske grunde er det nødvendigt at yde det ekstraordinære tilskud som et fast beløb, idet det ikke er muligt at foretage den opdeling af udgifter

og sygedage i regnskabsårene 1971-72 og 1972-73, som en uændret anvendelse i reglerne om sygehustilskudet ville forudsætte. Det faste tilskudsbeløb vil herefter blive lagt til den samlede tilskudspulje (lovens § 8) og derpå fordelt til kommunerne som led i de foreløbige tilskud for både 1973-74 og 1974-75 (§ 14, stk. 2). Endelig regulering under hensyntagen til kommunernes faktiske udgifter i 1973-74 vil ske ved beregningen af det endelige sygehustilskud for 1974-75, hvori det ekstraordinære tilskud vil blive afkortet.

Til § 2.

Forslaget tilsigter at tilvejebringe samme regler for de ydelser, der efter § 1 i lov om svangerskabs-hygienje og fødselsbistand stilles til kvindens rådighed, og ydelser efter sygehusloven. Det præciseres herved bl. a., hvilken personkreds, der er berettiget til lovens ydelser — nemlig kvinder med bopæl her i landet eller omfattet af de særlige regler i sygehuslovens § 7 a, stk. 2-4 — og at lovens ydelser normalt kun vil kunne fås vederlagsfrit hos læger, jordemødre, sygehuse og fødeklinikker i kvindens bopælskommune. For så vidt angår helbredsundersøgelser hos læger og jordemødre er dette en indskrænkning i forhold til den hidtidige ordning, men med de nye amtskommuner efter kommunalreformen, som efter lovens § 5 har pligt til at tilvejebringe de nødvendige foranstaltninger på området, skønnes der ikke længere grund til at fravige det almindelige princip, der også har fundet udtryk i forslaget til ændring af sygehusloven, om at man normalt kun er berettiget til ydelser fra sundhedsvæsenet i bopælskommunen.

Til § 3.

Lovforslaget foreslås sat i kraft samtidig med bortfaldet af sygeforsikringsloven pr. 1. april 1973.

Reglen om klage til den sociale ankestyrelse kan dog først træde i kraft samtidig med loven om ankestyrelsen, hvis ikrafttrædelsestidspunkt ifølge lovforslaget fastsættes af socialministeren.